

8. september 1947.

Feldmann- tragedien.

Det er ikke underlig at det er blitt ordskifte om Feldmann-saken. Det ville ha kommet enten kjennelsen var blitt slik eller slik, og når det gjelder en så vanskelig og uvant sak, et enestående tilfelle i norsk rettshistorie, er det naturlig at meningene står skarpt mot hverandre.

Men hva vi burde ha vært forsånt for (og hva enkelte aviser kunne ha spart oss for) er all den usans, alt det hysteri og all den uvitenhet som kommer til orde i en rekke av innleggene — nå som så ofte før i norsk offentlig debatt. Her skrives det freidig løs av folk som ikke har umaket seg med å sette seg inn i saken, men som fører det store ord — og får det trykt. Resultatet er at en debatt som er berettiget og kunne bringe fram interessante synspunkter, står i fare for å bli fullstendig forvrøvlet.

I sine klare og kloke uttalelser til Vårt Land — gjengitt annetsteds i dagens avis — trekker lagmann Hjelm-Hansen opp rammen for det som debatten egentlig burde dreie seg om. Vi vil henstille til alle som er opptatt av saken å lese disse uttalelser før de lar sine affekter få fritt spill.

Påstanden om rovmord kommer stadig igjen i ordskiftet; pengene trekkes fram som motiv. Vi burde kunne være fri for det når det er fullstendig klart at alle instanser som har behandlet saken er enige om at det ikke er tale om rovmord. Aktor rettet ikke noen slik anklage mot de tiltalte, og lagmannen understreket at motivet ikke var å finne her. Da er det en uanstendighet å fortsette med slike beskyldninger.

Det er også fullstendig meningsløst å forsøke å gjøre det som er skjedd til et utslag av anti-semittisme. Heller ikke for denne påstand foreligger det skygge av bevis, og ingen ansvarlig instans i rettsapparatet har kunnet sannsynliggjøre den. Er det da forsvarlig at hvem som helst fortsatt slynger ut beskyldninger mot de to flyktningeførere for noe så gement?

Det som lagretten skulle ta standpunkt til var spørsmålet om det forelå en slik nødssituasjon at det måtte være berettiget for de to tiltalte å handle som de gjorde og at de derfor må gå straffri. Det er her, ene og alene her, at det er plass for delte meninger, for forskjellig skjønn, forskjellig vurdering. Lagretten fant å måtte godta

nødssituasjonen, slik som forholdene dengang var. Andre gjør det ikke. Det er et spørsmål som kan diskuteres, men det burde kunne diskuteres uten at man havner i hysteri og f. eks. påstår at norske domstoler finner det i sin orden at det blir begått rovmord på jøder.

Det som hendte etter ekteparet Feldmanns død, er noe annet og har ikke noe å gjøre med vurderingen av handlingen da deres liv ble tatt. At de to tiltalte senere underslo en del av pengene, må skarpt påtales, og det burde ha foreligget en subsidiær påstand her som lagretten kunne ha tatt standpunkt til. Men det var full enighet i retten om at det som hendte etterpå — underslaget og at de tiltalte unnlot å melde fra — ikke kunne spille noen rolle for den strafferettslige vurdering av det som hendte ved Skrikerudtjernet.

Når både aktor, lagmann og lagrette er klar over dette, burde også den diskuterende almenhet være det, og ikke forurene en i seg selv viktig og vanskelig problemstilling ved slike påstander.

Den nye saken mot Løvestad og Pedersen opp torsdag.

Som tidligere meddelt skal saken mot Løvestad og Pedersen, som er tiltalt for tyveri av 12 000 kroner fra ekteparet Feldmann, behandles for Rakkestad herredsrett førstkommande torsdag. Etter hva aktor i saken, o.r.saksfører Ytrehus, Mysen, opplyser til Indre Smaalenenes Avis, har de tiltalte tilbakebetalt beløpet til Feldmanns dødsbo. Men skyldspørsmålet er dermed ikke løst, uttaler hr. Ytrehus, og det er dette retten skal ta standpunkt til torsdag. Det er ikke hensikten å rulle opp igjen hele Feldmannsaken, men enkelte detaljer vil selvsagt bli oppkonstruert på nytt. Det vil i sakens anledning bli avhørt i alt 8 vitner, melder Nationens korrespondent.

Etterforskningen i rasjonerings- korttyveriet.

Etterforskningen i den store rasjoneringsstyverisak pagår for fullt i kriminalpolitiet. I alt er det nu arrestert 14 personer; hvorav en kvinne. En av hovedmennene i affæren anses for å være vaktmesteren i det nye tinghuset der Forsyningsdepartementet har sine kontorer. Han har vært i forhør, men har ennå ikke tilstått. Kvinnen som er anholdt, forteller imidlertid at hun ved flere anledninger har ringt til vaktmesteren og bestilt fett- og sukkermerker som hun igjen har solgt videre. De stjålne kort tilsvarende merker for 19 200 kilo sukker, 34 000 kilo fett, 168 000 kilo mel og 36 000 stk. såpe, foruten alle ekstramerkene for 37. kortperiode.